

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἕξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἰερώτατε, μοναστῆς ἄριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον θείου Πνεύματος, καὶ γὰρ συγκλείσας σου, οἴκῳ στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἄρρητον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤθλησας στερρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐν εἰρκτῇ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας, Ἰερὲ Στέφανε, Μοναστῶν ἔρεισμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὅθεν ὡς θήρὲς σοί, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς πὲρ ἄκακον, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν, καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέθεντο ἀθλήσαντα στερρῶς, καὶ παρρησία πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὅσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον, ἀφειδῶς ἔβαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε, ταῖς λεωφόροις τε, σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε, Ὡ τῆς σῆς ἀνδρείας! ὦ γνώμης! ὦπολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπέιληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τριήμερος ἀνέστης

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοί, βοήσωμεν Κυρίῳ, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοὶ πολλὴ ἐκ Θεοῦ, ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον, διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιώτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοὶ γυναῖον χορός, καὶ παίδων θεῖος ὄμιλος, σὺν τῷ θείῳ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελοῦντι, τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τοῦ Στουδίτου

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετεθης Ἰερώτατε Στέφανε, ὧς πὲρ ὁ μέγας προφήτης Σαμουὴλ, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθῶν, μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ, Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἐπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης καρτερώτατα, καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας, συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος, καὶ λιθαζόμενος, καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος, τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Αὐτὸν ἰκέτευε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα, Τὶ τὸ ὄραμα, Τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον, πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ Κατακρινουῖσι, θανάτῳ τῶν ἀπάντων τὴν ζωὴν, Ἄλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀντέστης ἀνδρικότατα, μὴ ὑποπήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλάς, ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει, τοῦτον ἀπέκτεινας, Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, περίσῳζε τὴν ποιμνὴν σου, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε πολυάθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἦ τοῦ παραδόξου

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ᾧ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλω ἀνήρηται, καὶ ἐνεκρώθης, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν, ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμπαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τὴ πανοπλία ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ, αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτεῖνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς Πίστεως ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἰς Κανῶν τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Χριστὸς στέφει σὲ Μαρτύρων στέφει, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦ δὲ α' Ἦχος πλ. β'

«Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα ἄσωμεν».

Χαρμονικῶς διοδεύσας σὺ τὴν στενὴν, τρίβον τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρίου πλατυσμῷ, δυσμενῶν ἐστένωσας ὀρμὴν, καὶ εὐρύχωρον ζωὴν Μάκαρ κεκλήρωσαι.

Ῥίζα σὲ ἄκαρπος πρώην καρπογονεῖ, Ἄννης ἢ ὁμώνυμος, ὧς τὸν πάλαι Σαμουήλ, καὶ δοτὸν σὲ δίδωσι Θεῷ, τὴν τοῦ βίου σου Σοφὴ χάριν σημαίνουσα.

Ἰερωτάτως τῷ θεῷ τῶν Μοναστῶν, προσχωρήσας τάγματι, ὡς παιδρότατος ἀστήρ, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας πιστούς, καταυγάζων μυστικῶς, Ὅσιε Στέφανε.

Στενοχωρήσας τὸ σῶμα τῷ συγκλεισμῷ, τῆς στενῆς οἰκίσεως, ἀνεπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς τὰ ἐπουράνια Σοφέ, ἀναβάσει καλῶς προσπλατυνόμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀδιόδευτον πύλιν τὸ καθαρὸν, τῆς ἀγνείας τέμενος, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν ἀγίαν Δέσποιναν φωναίς, ἱεραῖς ὁ Ἰερὸς λαὸς δοξάζωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Εἰρηνικὴν μοὶ προσνέμοις Μάρτυς χάριν. Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων με, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε τὴν σὴν, εὐφημηῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξίωσον.

Ἰερονίκους στεφάνους ὡς Ἀθλητῆς, εἰληφῶς Εἰρήναρχε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν μακαριώτατε.

Ῥεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἠρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σὴ γαστρί, χωρηθέντα τέξασα, θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς, τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ὁσίου

Ὡδὴ γ'

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, καλλυνόμενος Πάτερ, ὠραιότατος ὥφθη, καὶ χαρίσματος παντός, ἀνάπλευσ ἀληθῶς, καὶ τῆς θείας, μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης, ἀσπαζόμενος Μάκαρ, βασιλέως δυσσεβούς, τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, ἐβδελύξω, σθένει θείου Πνεύματος.

Σιδήρω σὲ τὸν σιδηρᾶν, κεκτημένον καρδίαν, ὁ παράφρων δεσμεύσας, παραπέμπει φυλακαίς, ὡς φύλακα τῶν Πιστῶν, διδαγμάτων, Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὠραίους προφανῶς, ἔσχες Ὅσιε πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους, βηματίζοντας λαμπρῶς, καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν, γενναιόφρον, Στέφανε συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐσαρκώθη ὧς ὶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ, τὴν δι' οἶκτον, θεῖαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Νευροῦσαι σθένει θεϊκῶ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν, ἀθλοφόρε, Μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχὺν σοὶ δίδωσι Χριστός, Ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καὶ αἰσχύναι τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ εἰκαίως, Μάρτυς φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, ἐναθλήσας κραταιῶς, καὶ μάστιγας καὶ δεσμά, ὑπομείνας, σθένει θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἦν εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θεῖαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ

καθαρόν, τοῦ Δεσπότου, μέλψωμεν παλάτιον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς ἀνεφάνης, δι' ἀμφοτέρων Στέφανε κοσμούμενος, ὅθεν ἀξιάγαστε, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἔλαβες ἀσκήσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ, Ἄλλ' ἔκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων, ικέτευε Στέφανε.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον

Γῆ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτεροὺς σου ἀγῶνας, κατεμερίσθη Ἀθλητὰ γενναιόφρον, δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, μετὰ πάντων Μαρτύρων, δόξαν αἰωνίζουσαν, ἐκκληρώσω παμμάκαρ, Ἄλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ, τῶν σὲ τιμώντων, τρισμάκαρ Εἰρήναρχε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, Καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν παιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσῳζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτω πίστει σὲ ἀεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη Παρθένε, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἀνεβόας, ὀδυνηρῶς στενάζουσα, δακρύνουσα θερμῶς, Οἴμοι, ὦ γλυκύτατε! πῶς ἀνδρῶν παρανόμων, φέρεις τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἡλῶν, καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς, σῶσαι τὸ γένος, βροτῶν πρὸμ ἠθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου

Ὡδὴ δ'

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρὰς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, δι' ἐντεύξεως θείας, τυφλοῖς τὸ φῶς, Πάτερ ἐχορήγησας, τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, μιμησάμενος Θεόπνευστε.

Ἐφαίνου πόρρωθεν, τοῖς θαλαττεύουσι, κυβερνῶν τούτους μάκαρ πρὸς γαληνόν, ὄρμον θεία χάριτι, προσκαλουμένους σου πιστῶς, Πάτερ Στέφανε τὸ ὄνομα.

Ἰερουργούμενος, καθάπερ σφάγιον, ἱερὸν προσηνέχθης τῷ διὰ σέ, τεθυμένῳ Στέφανε, καὶ πρωτοτόκῳ ἐν σκηναῖς, ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι, ὁ πρὶν ἡμίξηρος, ὑγιῆς ὄλος ὄφθη καταπλαγεῖς, Μάρτυς τὴν δοθείσάν σοί, χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ Πανάμωμε, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἐθέμην, ἐπὶ τὴν σὴν, σκέπην καταπέφευγα, γενοῦ μοι Κόρη βοηθός, τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Νομίμως ἔδραμες, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, νόμῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων ἐνδοξε, τὴ πλάνη νήχεσθαι, τὴ θεογνωσία ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσκεχώρηκας, φῶς νοερὸν ἀναλαβῶν, καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε, βυθὸς δεξιόμενος, σὲ πανόλβιε Μάρτυς ἐπεγνωκῶς, θείων παθημάτων σε, παναληθέστατον Χριστοῦ, ὄντα Μάρτυρα Εἰρήναρχε.

Ἰερουργούμεναι, καὶ προθυόμεναι, καὶ ξεόμεναι ἅμα καὶ τῷ πυρί, πάντοθεν φλεγόμεναι, οὐκ ἐξηρησασθε Χριστόν, Ἀθλοφόροι ἀξιῦμητοι.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου, ὅτι Θεόν, Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρώσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ ε'

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεὸν ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς, τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς καμάτους Ὅσιε Στέφανε, ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν, κατὰ τῶν παλαμναίων ἐνδυναμώσας σε.

Αγωνιζόμενος εὐκλεῶς, δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἴρκταις, προσομιλῶν Μάρτυς εὐρηκας, σὲ γὰρ ὧς ἀστέρες ἄδυτον ἥλιον, κυκλοῦντες ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ῥήμασι θείοις τοὺς ἱερούς, Ὁμολογητὰς καὶ μιμητὰς, θείων παθῶν μακαρίζομεν, τοὺς τριακοσίους καὶ τεσσαράκοντα, καὶ δύο τοὺς ἀθέους καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς, ὧτων ἐκκοπὴν τε καὶ χειρῶν, μελῶν τε θείων κατάφλεξιν, ὑπὲρ τῆς εἰκόνος Χριστοῦ ὑπήνεγκεν, ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων ὁ εὐκλεεστατος.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεόν, μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὸν ὑπεράγιον τέξασα τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀει κηρύττοντας, ἀγίασον καὶ σῶσον τὴ μεσιτεία σου.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Ῥομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιοφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καθορᾶται καὶ καταισχύνεται.

Ὁ πούς σου ἔστη προφητικῶς, Μάρτυς ἐν εὐθύτητι σοφέ, ἀπεριτρέπτω φρονήματι, καθυποσκελίζων τὸν πολυμήχανον, ταῖς τρίβοις μαρτυρίου καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεις, Μάρτυς ἀπόσω Εἰρήναρχε, καὶ τὴ τελειώσει σου τὴ δι αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπής, χορὸς Παρθένε Θεόνυμφε, θείου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σὲ προδιεχάραξε.

Τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ ς'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε».

Ῥημάτων σου δυνάμιν, ὁ κακίας εὐρετής, ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν, ὅθεν δεσμοῖς σὲ Στέφανε καὶ ποιναῖς,

θανάτω βιαίω τε, ὠμοτάτως ὁ πλάνος παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος, τῷ πυρὶ καὶ ἐκ ποδῶν ἀνηλεῶς κρεμάμενος, ὠλοκαυτώθης Παῦλε καὶ τῷ Θεῷ, θυσία προσήνεξαι, συναυλίας Μαρτύρων ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν, συγκλεισθέντες καὶ πνιγμῷ, τὸν βίον καταλύσαντες, ἐν τῇ Ἐφέσῳ Ὅσιοι Μονασταί, ὀκτῶ καὶ τριάκοντα, οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στερρῶς τῷ δικάζοντι, ἀντετάξω καὶ πληγαίς, καταξανθεῖς τὸ σῶμά σου, θανατωθῆναι εἴλου διὰ Χριστόν, τὸν μόνον ἀθάνατον, ἀξιάγαστε Πέτρε μεγαλόνυμε.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην πανύμνητον, τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀρραγές, τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, ἀδιστάκτῳ καρδία μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτός

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χερσί, ζωαρχικὴ Εἰρήναρχε, καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχὴ ἐπιμόνῳ Ἰερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι, τὰ μεγάλα ἐαυτάς, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν, αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες τὸν περνιστήν, τῆς Εὐας ἐν πνεύματι, θανατώσασαι ὄφιν τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι, ἱερεῖα καθαρὰ, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ τυθέντι ὡς θῦμα ἀληθινῷ, ἀμνῷ προσηνέχθησαν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἴδου νὺν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, Παρθενομῆτορ κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν εὐφρόσυνον, ἐν τῇ σὴ μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευφημοῦσα κραυγάζει σοί, Στέφανε θεῖε, ὁσίων τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς, διέδραμενο φθόγγος τῶν σῶν κατορθωμάτων, σοφὲ Ὅσιομάρτυς, ὧν πὲρ εἰργάσω θαυμαστῶς, ὅθεν δυσωπῶ σε, παρρησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος Ὅσιε, ἰκέτευε τοῦ δοθῆναι μοι λόγον ἐπάξιον, τοῦ ἀνευφημῆσαι τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης ἐξ ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων, δς πρὶν ἀσκητικῶς καθεῖλες, ἀπάσας τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς ἀπονεκρώσας, ἀθλήσει δὲ νὺν τὸν τύραννον ἐτροπώσω, Ὅσιων τὸ καύχημα.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίχοι

- Πληγεῖς νέε Στέφανε τὴν κάραν ξύλω,
- Εὔρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
- Εἰκάδι ὀγδοάτη Στεφάνου Νέου κράτα θραύσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, συρόμενος κατὰ γῆς, διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐκ γῆς ἐπλάσθην, γῆ με δὴ καὶ κτεινάτω.

- Πλάστου γὰρ αὐτῆς Ἀνδρέας τιμῶ τύπους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Πέτρος, τυπτόμενος ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἄν εἰκόνων τύπτωσι τὸν Πέτρον χάριν,
- Εὐρωσιν αὐτὸν πέτρινον τῷ σαρκίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Ἄννα, τυπομένη πρὸς τὸ κατεπιεῖν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελειοῦται.

Στίχοι

- Μάστιξιν Ἄνναν εὐτόνως τετυμμένην,
- Ἔδειξε Χριστὸς εὐπρεπῶς ἐστεμμένην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν συμμαρτυρησάντων τῷ Ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων.

Στίχοι

- Τιμῶντες εἰκόνισμα σαρκὸς σου Λόγε,
- θνήσκουσιν οἱ ἅγιοι βίαιον μόνον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων γυναικῶν.

Στίχοι

- Τὸν Εἰρήναχον ἡ φονεύτρια σπάθη
- Σῶ Σῶτερ εἰρηναρχε συντάττει μέρει.
- Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει
- Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος καὶ θεόδωρος οἱ Ἐπίσκοποι. Πέτρος, Ἰωάννης, Σέργιος, Θεόδωρος καὶ Νικηφόρος οἱ ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς οἱ διάκονοι, Ἰερόθεος, Δανιήλ, Χαρίτων, Σωκράτης, Κομάσιος, Εὐσέβιος οἱ μοναχοί, καὶ Ἐτοιμάσιος, ἐν Τιβεριοῦπόλει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ ζ'

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσαντο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἐμνηύθη σοὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, παντουργικῶ βουλήματι, ὅθεν πλείονι ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτὸν, ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς, ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ πρωτάθλῳ συνδεδόξασαι, καὶ γὰρ λιθολευστούμενος, καὶ συρόμενος καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς, αἱμάτων ἐπλήρωσας τὴν γῆν, καὶ τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ, χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατεῖαις μάρτυς Στέφανε συρόμενος, ἀνηλεῶς τῆς πόλεως, ἐξωμάλισας μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς, ἐν ἧ ἐπιβαίνοντες στερρῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς, πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον

Ἰερώτατοι προφηῆται προεδήλωσαν, Ἀγνή ἐμφαντικώτατα, τὸ μυστήριον τῆς σεπτῆς λοχείας σου, καὶ νῦν ἡμῖν τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς κατανοοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος καὶ πυρὶ καιόμενος σοφέ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὁδὴν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παίδων θεῖος ὄμιλος, καὶ γυναικῶν ἐπτάρηθος, χορὸς ἅγιος, τοὺς ξεσμούς, τὸ πύρ, τοὺς αἰκισμούς, στερρῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν καταξιούμενοι.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σὲ Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ, Εἰρήναρχε μέλποντα θερμῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ῥαθυμία μὲ κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἄχραντε θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμούντων μὲ δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς, δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ η'

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς, Χριστέ μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Μανικώτατοι ὥσπερ θῆρες συνέλαβον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, παίοντες, Κτείνοντες, καὶ μετὰ ἀνδρῶν ἀνομούντων συνθάπτοντες, οἱ παρανομία, συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀπηνῶς, σου τὴν κάραν ἐχθρὸς συνέτριπεν, ἦν Θεὸς ἐν ὑψίστοις στέφει κατέστειπε, τῷ νικητικῷ, Στεφανίτα πολυάθλε, κλέος τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς, τῷ διώκτη ἀντιταττόμενος, ὁ θεόφρων Ἀνδρέας πληγαῖς συγκόπτεται, καὶ ἀνηλεῶς, θανατοῦται ὁ δίκαιος, μέλπων τῷ Δεσπότη, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγιώτατος οἶκος ἤδη γενόμενος, τὸν ἐν πάσιν Ἁγίοις ἀναπαύομενον, ἔσχες ἐν τῇ σῇ, ἐνοικοῦντα πολυάθλε, Στέφανε καρδία εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου θεοχαρίτωτε, ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὸν ἐκ πονηρᾶς, ἁμαρτίας προσόντα μοί, ῥύπον δυσωπῶ σε, ἀπόπλυνον Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλλει καλλωπιζόμενος, τῷ Νικοποιῷ, παραστάς ὁ Εἰρήναρχε, νίκης τὰ βραβεῖα, πρὸς τούτῳ ἐκομίσω.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, διωκτῶν ἐπηρμένην ὄφρυν κατέαξας, καὶ εἰδωλικόν, ἐταπείνωσας φρύαγμα, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας μὲ θείας Μάρτυς ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀπολυτρούμενος, πίστει σὲ θερμῇ, τὸν τιμῶντα Εἰρήναρχε, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, ἀπορρήτων πραγμάτων χαῖρε φανέρωσις, ἄκουσμα φρικτόν, δυσθεώρητον ὄραμα, χαῖρε τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρθένε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ὁσίου

ᾠδὴ θ'

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ

μακαρίζομεν».

Ἰδὼν ἀγάλλη Ἀγγέλων τάγματα, Πατριαρχῶν, Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, καὶ Δικαίων ἀπάντων θεόπνευστε, οἷς συμπεριπολεύων μνήσθητι, πρόσθητι, τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὧς μέγας ἥλιος, ὧς οὐρανὸς κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι, πάντων τὰς διανοίας, τῶν εὐφημούντων σε, Στέφανε λαμπρύνων ἀληθῶς, Μάρτυς πολυάθλε.

Στερροῖς ἀσκήσεως ἀγωνίσματι, καταβάλων τοῦ σκοτόυ τὰς ἀρχὰς Πάτερ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στερρότατα, παντελεῖ ἀπωλεία, ταύτας παρέδωκας, Στέφανε μαρτύρων καλλονή, Ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ περιδοξος μνήμη σήμερον, φωτιστικαῖς ἀκτίσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ἦν ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν ἐορτάζοντας, φώτισον, ἁγιάσον ἡμᾶς, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον θεοχαρίωτε, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων ἀληθῶς τὸ κραταίωμα, καὶ Ὁσίων ἀπάντων τὸ καύχημα, σῶσον ἡμᾶς κινδύνων, καὶ περιστάσεων, καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἀνυμνούντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος

Ὁ αὐτὸς

Αὐτὸ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν Κατείληφας θεόφρον Εἰρήναρχε, καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας, ψάλλον σὺν Ἀσωμάτοις Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Τριάς ἢ παντουργός, καὶ παντοδύναμος.

Ῥυσθεῖς παγίδων τῶν θηρευόντων σε, καλιὰν οὐράνιον κατέπαυσας Ἐνδοξε, καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι, μετὰ τῶν σῶν συνάθλων, ὅθεν γεραίρομεν, , μνήμην τὴν ὑμῶν περιχαρῶς, πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος, τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος, καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες, ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύματος, ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς, περιχεόμενος.

Θεοτοκίον

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον, τοῦ τοκετοῦ τοῦ σοῦ Παρθενομητορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν, καὶ σὲ δοξολογοῦμεν, τὴν παμμακάριστον, μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξίν, ᾧ Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγκε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἄτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους, καὶ μαρτυρίου καλλοναίς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι, διὰ τοῦτο πιστῶς σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Δέσποινα ἀγνή, καὶ μόνη ἀπειρόγαμε, ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Ἰηχοῦ γ'

Ἀφιερῶθεις τῷ Θεῷ ἐκ κοιτίας μητρικῆς, ὧς ἄλλος Σαμουήλ, Ὅσιε Στέφανε, φερωνύμως στέφανος ἀνεδείχθης τῶν πιστῶν, εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἐδραῖωμα, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον, Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς Τιμώσι σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρροῦμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διήλθε Πάναγνε, ἠνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας, Μὴ ἀτεκνὸν μὲ δειξῆς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μὲ μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπολυτίκιον τῶν 15 Μαρτύρων ἐν Τιβεριουπόλει

Ἰηχοῦ γ' Θείας πίστεως

Μέγα καύχημα ἡ Τιβερίου, καὶ ὀχύρωμα τοὺς ἱεράρχας, ἱερεῖς τε καὶ Λευῖτας Κατέχουσα, τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην ἐλέγξαντες, τῶν ἀσεβούντων νικηταὶ ἀναδείχθησαν, Οὗτοι δαιμόνων ἀποσοβοῦντες τὰς φάλαγγας, ῥῶσιν δωροῦνται πιστοῖς οἱ πεντεκαίδεκα.

Κοντάκιον τῶν 15 Μαρτύρων ἐν Τιβεριουπόλει

Ἰηχοῦ δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ πεντεκαίδεκα Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, τῆς Τιβερίου οἱ στερροὶ πολιοῦχοι, ὥσπερ ἀστέρες σήμερον ἀνίσχουσι φαιδροῖ, Τιμόθεος, Θεόδωρος, οἱ κλεινοὶ ἱεράρχαι, Εὐσέβιος Κομάσιος, καὶ ὁ θεῖος Σωκράτης, σὺν τῇ δεκάδι τῶν συναθλητῶν, πᾶσι θαυμάτων ἀκτίνας πυρσεύοντες.